

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/160/2017
Identifikačné číslo spisu:	7512214937
Dátum vydania rozhodnutia:	10.01.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:7512214937.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne L. G., bývajúcej v U., zastúpenej JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova č. 20, proti žalovanej Obci Malá Lodina, so sídlom v Malej Lodine č. 98, zastúpenej JUDr. Michalom Treščákom ml., advokátom so sídlom v Košiciach, Thurzova č. 6, o určenie neplatnosti výpovede nájmu nebytových priestorov, vedenej na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 14 C 151/2012, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 31. januára 2017 sp. zn. 6 Co 348/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 14. mája 2015 č.k. 14 C 151/2012-138: 1/ určil, že výpoveď z 20. januára 2012, ktorou žalovaná vypovedala zmluvu č. 1/2008 uzavretú medzi účastníkmi konania 21. januára 2008 o nájme nebytových priestorov, je neplatná, 2/ žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobkyni 100 % trov konania. Rozhodol tak na základe zistenia, že žalovaná vo výpovedi nekonkretizovala porušenie povinnosti, ktoré malo byť v zmysle uzavretej zmluvy dôvodom pre výpoveď nájmu nebytových priestorov, čo je v rozpore s požiadavkou konkretizácie dôvodu výpovede, ktorá skutočnosť má za následok neplatnosť výpovede. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

2. Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalovanej rozsudkom z 31. januára 2017 sp. zn. 6 Co 348/2015 rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil [§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)] a stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie vo veci vykonal riadne dokazovanie, náležite zistil skutkový stav a svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré vyplynuli z dokazovania a vec správne právne posúdil. Zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade na strane žalobkyne bol daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p., ako i že dôvod výpovede nie je bližšie konkretizovaný spôsobom vyplývajúcim z § 9 ods. 2 zákona č. 116/1990 Zb. o

nájme a podnájme nebytových priestorov v znení neskorších predpisov. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnila ustanovením § 420 písm. f/ CSP. Uviedla, že súdy dospeli vo veci k nesprávnemu právnemu záveru pri posúdení otázky naliehavého právneho záujmu žalobkyne na podaní danej určovacej žaloby, nakoľko už v čase rozhodovania súdom prvej inštancie nájomný vzťah medzi účastníkmi konania bol platne ukončený, a to výpoveďou žalovanej z 5. apríla 2013. Keďže platnosť tohto zániku nájomného vzťahu nebol účastníkmi spochybnený, nemohol existovať na strane žalobkyne naliehavý právny záujem na určení neplatnosti výpovede nájmu z 20. januára 2012. Tieto okolnosti súdy pri svojom rozhodovaní prehliadli a tieto skutočnosti pri rozhodovaní nevyhodnotili, v dôsledku čoho v otázke naliehavého právneho záujmu vec nesprávne právne posúdili, čím bolo porušené jej právo na spravodlivý súdny proces. Navrhla preto, aby dovolací súd zmenil rozsudok odvolacieho súdu a žalobu zamietol.

4. Žalobkyňa sa k dovolaniu žalovanej nevyjadřila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (viď § 428 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

7. V danom prípade dovolateľ uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7.1. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplyva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

8. Dovolateľka tvrdí, že rozhodnutia súdov vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci v otázke posúdenia naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení, keď neprihliadli na skutočnosť, že v už čase rozhodovania súdom prvej inštancie došlo k platnému zániku nájomného vzťahu medzi účastníkmi konania na základe výpovede z 5. apríla 2013.

9. Najvyšší súd už podľa predchádzajúcej úpravy dospel k záveru, že dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka (a v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zakladajúcim prípustnosť dovolania) nebolo podľa predchádzajúcej právnej úpravy nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Podľa právneho názoru odvolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných

dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu.

10. Najvyšší súd už podľa predchádzajúcej úpravy dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012 a 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

10.1. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

10.2. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu nie je po 1. júli 2016 žiadny dôvod pre odklon od vyššie uvedeného chápania dopadu nesprávneho právneho posúdenia veci (nesprávneho vyriešenia niektorej právnej otázky súdom) na možnosť uskutočňovať procesné oprávnenia niektorou zo strán civilného sporového konania.

11. Na podklade vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie v danej veci smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

12. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.